

res, skæres der i mulighederne for kontanthjælp. De skal jo nok have pisk, de der dovne unge lømler.

I høringsnotatet siges det, at målsætningen er, at alle unge gennemfører en ungdomsuddannelse. Målsætningen skal bl.a. nås ved, at frafaldet, herunder i særlig grad blandt unge mænd af anden etnisk herkomst, navnlig inden for de erhvervsrettede uddannelser nedbringes.

Sådan lyder det fra den regering, der øgede frafaldet ved at fjerne skolepraktikken. Dengang lød det: De unge skal hellere have rigtige praktikpladser. Men hvad er realiteten? Størstedelen af dem, som kunne have haft glæde af skolepraktikken, står i dag og har måttet forlade deres uddannelse, fordi der ikke er nogen praktikplads til dem.

Vi kunne jo også læse om det forleden dag i Frederiksborg Amts Avis, hvor det slås fast, at mekanikerelever med anden etnisk baggrund end dansk bliver sat bagest i køen til uddannelsesaftaler. Opnår de ikke læreplads efter grundforløbet, tvinges de til at afbryde uddannelsen. Og, som det siges, i ni ud af ti tilfælde er det elever med anden etnisk baggrund, der sidder tilbage.

Hvad har regeringen konkret tænkt sig at gøre for at skaffe flere lærepladser og for at stoppe diskriminationen på arbejdsmarkedet? Hvordan vil man sikre etnisk ligestilling i private og offentlige arbejdspladser personalepolitik? De problemer kan ikke løses ved at skære i sociale ydelser.

Kl. 16.50

Vi ser også diskrimination andre steder i samfundet. Hvordan er det for flygtninge og indvandrere, som gør alt for at integrere sig i det her samfund, at mærke, at de alligevel ikke får de samme demokratiske rettigheder som dem, indfødte danskere har? F.eks. kan de flygtninge/indvandrere, som ikke er i stand til at forsørge sig selv i 4 år ud af 5, ikke opnå dansk statsborgerskab, de kan ikke opnå stemmeret til Folketinget. Og hvis der er noget, jeg i hvert fald betragter som en grundlæggende demokratisk rettighed, så er det stemmeret til Folketinget.

I stedet for den her evindelige straf og mistænkeliggørelse af flygtninge og indvandrere skal vi give dem reelle muligheder for uddannelse og arbejde. I stedet for at indføre nye straffeforanstaltninger oven i de gamle, som heller ikke virkede, skal vi lave positive tiltag for at skabe arbejdspladser, positive tiltag, så også de,

der står yderst på arbejdsmarkedet, kan komme ind og få et arbejde.

Vi skal bruge de positive erfaringer, f.eks. dem fra R98, der via sidemandsoplæring fik mange kontanthjælpsmodtagere – og mange af dem af anden etnisk oprindelse end dansk – ind på arbejdspladsen som skraldemænd. Vi skal bruge de erfaringer, der er fra skolepraktikken, der rent faktisk sikrede, at mange unge af anden etnisk herkomst end dansk fik sig en uddannelse, f.eks. som elektrikere eller som tømrere. Vi skal bruge de erfaringer, der viser, at man kan skabe flere job inden for den sociale service, hjemmehjælpere, sundhedspersonale, vi skal skabe job som pædagogmedhjælpere, pædagoger, skolelærere osv. – altså dér, hvor der for alvor vil kunne blive plads til alle, også plads til flere indvandrere og flygtninge.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Vi har haft en lang og grundig debat på baggrund af de to lovforslag, der har været under behandling her i dag, som er en udmøntning af den integrationsaftale, som regeringen fik indgået, før vi gik på sommerferie.

De tre hovedoverskrifter og de vigtigste elementer i integrationsaftalen går ud på at sikre, at de udlændinge, der kommer til Danmark, hurtigst muligt får fodfæste i det danske samfund og får kendskab til det danske samfund; at sikre, at de unge får en uddannelse, og her er målet, at de gør det i samme omfang som danske unge; og endelig at sikre, at flere indvandrere kommer i beskæftigelse. Det er regeringens mål, og det er dem, der er baggrunden for integrationsaftalen.

Her i dag har jeg konkret ansvaret for L 93, og efterfølgende vil beskæftigelsesministeren tage sig af L 89.

Det konkrete lovforslag, L 93, handler om integrationskontrakten, som vi udvider og lader følge den enkelte, indtil man opnår tidsubegrænset opholdstilladelse. Kontrakten er dog kun aktiv, når man ikke er i beskæftigelse og dermed forsørger sig selv.

Integrationskontrakten er en kontrakt mellem kommunen og den enkelte udlænding, som handler om, hvordan man hurtigst kan sikre, at vedkommende kan – som jeg siger – få et ordentligt fodfæste i det danske samfund. Vedkommende får tilbud om 3 års danskundervisning, og kommunen skal tilbyde aktivering, så den enkelte hurtigst muligt kan komme ud på arbejdsmarkedet og forsørge sig selv.